

[Lone Dybkjær]

cerede. Det, jeg skal sige, er, at vi i princippet går ind for, at man overflytter, således at det, man ikke bruger som byzone nu, kan komme tilbage til landzone.

Men det, vi gerne vil i udvalget, er at vurdere, om den teknik, hvormed man gør det, er god nok, og det vil jeg ikke komme ind på her. Samtidig vil vi gerne diskutere den økonomi, der har sammenhæng med det.

Vi tilslutter os altså hovedprincipperne i forslaget, men vil meget gerne se på de økonomiske konsekvenser og på, om den teknik, man anfører, er god nok. Her vil vi selvfølgelig også tage hensyn til de relevante indvendinger, der har været fremført.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Selve ideen om at føre en del af den nuværende byzonejord tilbage til landzone synes vi er udmærket. Det er jo klart, at man har planlagt ud fra forestillingen om en generel vækst i samfundet og også har planlagt ud fra, at byerne ville ekspandere i mange år fremover. Det gør de ikke, og det giver klart nok nogle problemer.

Men det, som i virkeligheden er den tunge del af dette lovforslag, handler jo om tilbagebetaling af frigørelsesafgift, og det handler om erstatningerne. Vi synes, at det er rimeligt nok, at vedkommende får frigørelsesafgift tilbagebetalt, hvis der er tale om landbrugsjord, som stadig væk bliver dyrket, og hvor der er tale om, at ejeren faktisk oprindeligt i 1970 har betalt frigørelsesafgift.

Derimod synes vi ikke, det er rimeligt bare at tilbagebetale en frigørelsesafgift, hvis der er tale om jordområder, der er opkøbt med det formål, at man muligvis kunne udstykke dem enten til sommerhuse eller til andre former for huse, altså parcelhuse, for det er jo sket i forhåbningen om, at man kunne få en økonomisk gevinst. Det er nu engang sådan, at når man handler på den del af markedet, så handler man i håb om at få en gevinst, men det kan jo altså også betyde, at man ikke får nogen gevinst, og sådan er det. Det er gambling, og jeg synes ikke, at der er nogen grund til, at det offentlige skal gå ind og være sikkerhedsnet. Så må de pågældende ejere føre erstatningssag ved domstolene ligesom alle andre. Egentlig er det jo rimeligt nok at sige, som der står i forslaget, at dette her handler om erstatningsfri regulering af

ejendomme, men så svarer forslaget i virkeligheden ikke til bemærkningerne, når det kommer til stykket.

Herudover vil jeg sige, at jeg synes, det er lidt uklart, hvad der egentlig ligger i de ændringer, der er indeholdt i det ene lovforslag, nemlig forslaget til ændring af kommuneplanloven. Er det hensigten, at den almindelige offentlighedsprocedure skal være gældende, eller hvad er egentlig hensigten? Og hvordan havde man tænkt sig, at proceduren skulle være ved afviklingen af lokalplaner for de områder, der overgår fra byzone til landzone?

Ove Jensen (FP):

De fire lovforslag er et godt bevis på de mange skadelige virkninger, som de forskellige zonelove har haft.

Først er der brugt en masse ressourcer til ingen verdens nytte i lønninger til den hær af offentligt ansatte, der har siddet og udarbejdet alle disse samfundsskadelige planer, planer, som resulterede i de omtalte zonelove, og det er jo ikke sådan, at disse mange offentligt ansatte så blev afskediget, da de var færdige med at udarbejde disse planer, for nu var de jo ansat. Man havde fået bygget store, flotte rådhus, de kunne sidde i, og da de stadig væk skulle foretage sig noget en gang imellem, har de så med jævne mellemrum i de mange år, der er gået siden, generet borgernes hverdag med nye samfundsskadelige forslag og kontrolforanstaltninger.

Det har kostet samfundet milliardbeløb, men endnu værre er det med de gener, zonelovene har påført den enkelte borger. Folk er blevet forhindret i at oprette virksomheder, er blevet forhindret i at udnytte bestående bygninger, er blevet flået i skatter – jordskatter, formueskatter og frigørelsesafgifter – i en sådan grad, at det har ruineret mange og givet andre dårlige nerver.

Fremskridtspartiet opfatter fremsættelsen af de fire lovforslag som et udtryk for, at regeringen også er klar over, at det forholder sig sådan, og selv om de fire forslag ikke gør den skete skade god igen, er de dog et skridt i den rigtige retning, og derfor kan fremskridtspartiet støtte forslagene.

Miljøministeren (Chr. Christensen):